

17

Arrestnummer <i>C1 1551 / 2017</i>
Repertoriumnummer <i>2017/ 3672</i>
Datum van uitspraak 8 december 2017
Notitienummer griffie 2016/NT/844 - - -
Notitienummer parket-generaal 2016/PGG/1886 2016/VJ11/844

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Na tussenarrest 8 juni 2017

Hof van beroep

Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op 13 DEC. 2017
Niet te registreren
Anja WILLEMS Ea. inspecteur a.i.

COVER 01-00000998870-0001-0036-01-01-1

2016/PGG/1886 - 2016/VJ11/844

Not.nr. VU.66.L2.001883/11

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr.

huisvrouw,
geboren te op
wonende te Diksmuide,
- burgerlijke partij -

2. nr.

geboren te op
in leven wonende te Diksmuide,
overleden te op
- burgerlijke partij -

3. nr.

gepensioneerde,
geboren te op
wonende te Diksmuide,
- burgerlijke partij -

4. nr.

gepensioneerde,
geboren te op
wonende te Koekelare,
- burgerlijke partij -

5. nr.

onderhoudswerkvrouw,
geboren te op
wonende te Diksmuide,
- burgerlijke partij -

6. nr.

opvoedster,

geboren te op
wonende te Diksmuide,
- burgerlijke partij -

tegen

1. nr. 1680

geboren te op
gepensioneerde,
wonende te Diksmuide,
- beklagde -

2. nr. 1681

met maatschappelijke zetel te Diksmuide,
ingeschreven met KBO-nummer
- beklagde -

3. nr. 1682

geboren te op
landbouwer,
wonende te Diksmuide
- beklagde -

verdacht van:

Te , op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 1 maart 2010 tot 1 juli 2010

Om het misdrijf te hebben uitgevoerd of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben medegewerkt, of om door enige daad tot de uitvoering ervan zodanig hulp te hebben verleend, dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet kon worden gepleegd, of om door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt

A. Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie) te hebben uitgevoerd:

┌ PAGE 01-00000998870-0003-0036-01-01-4 ─┐

1. De eerste, de tweede en de derde

Het aanleggen van een toegangsweg bestaande uit betonklinkers.

2. De eerste

Het optrekken van een hekken, met pilasters en poortmuren.

3. De eerste

Het optrekken van een bergplaats.

4. De eerste

Het plaatsen van een zwembad.

B. De eerste, tweede en derde

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.4° (het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, hetzij door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt) te hebben uitgevoerd:

1. Het uitgraven van een vijver.

2. Het aanleggen van verhoogde bermen met cotoneasterbegroeiing.

C. De eerste, tweede en derde

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel als bepaald bij artikel 4.2.1.6° (het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, waarbij deze functiewijziging door de Vlaamse Regering als vergunningsplichtig werd aangemerkt) te hebben uitgevoerd, meer bepaald van de functie landbouw in de ruime zin naar de functie wonen, namelijk het vertuinen van agrarisch landschappelijk waardevol gebied door het aanleggen van een vijver, verhoogde bermen met cotoneasterbegroeiing, een toegangsweg in betonklinkers, het plaatsen van een hekken, pilasters, poortmuren en een zwembad.

Op de percelen aldaar gelegen als volgt gekadastreerd:

PAGE 01-00000998870-0004-0036-01-01-4

1. met een oppervlakte van 3a 90 ca, eigendom van:
3/8 in volle eigendom van
1/16 in volle eigendom en 3/16 vruchtgebruik van
1/4 in volle eigendom van ,
1/32 in volle eigendom en 3/64 blote eigendom van
1/32 in volle eigendom en 3/64 blote eigendom van ,
1/32 in volle eigendom en 3/64 in blote eigendom van
1/32 in volle eigendom en 3/64 in blote eigendom van ,
- Ingevolge de nalatenschap van , overleden op , de nalatenschap van , overleden op en de nalatenschap van , overleden op
2. met een oppervlakte van 6a 12 ca, eigendom van
ingevolge akte van aankoop verleden door notaris uit
op
3. met een oppervlakte van 3a 70 ca, eigendom van
ingevolge akte van aankoop verleden door notaris uit
op
4. nr. met een oppervlakte van 4a 70ca, eigendom van
ingevolge akte van aankoop verleden door notaris uit
op
5. met een oppervlakte van 67a 20ca, eigendom van
ingevolge akte van aankoop verleden door notaris uit
op
6. met een oppervlakte van 59a 20 ca, eigendom van
ingevolge akte van aankoop verleden door notaris uit
op

* * * *

1.1.1.

De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Veurne, kamer 11, besliste bij vonnis van 12 december 2014 **bij verstek** ten aanzien van de drie beklagden en **op tegenspraak** ten aanzien van de eerste burgerlijke partij als volgt:

“Verbeter de telastelegging A.4 als volgt:

PAGE 01-00000998870-0005-0036-01-01-4

“Te op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 29.05.2008 tot 20.08.2008

Om het misdrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146 lid 1-1°, 146 lid 2-3-4, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu

De eerste

het plaatsen van een zwembad op het terrein, gelegen te

De feiten thans strafbaar overeenkomstig artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. “

Veroordeelt de eerste beklaagde voor de bewezen verklaarde telasteleggingen A.1 t.e.m. A.4, B en C tot:

- een gevangenisstraf van **vier (4) maanden** en een geldboete van **DRIEDUIZEND (3000) EURO**, verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op **ZESTIENDUIZEND VIJFHONDERD EURO** of een vervangende gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**,

* * * *

Veroordeelt de tweede en derde beklaagde voor de bewezen verklaarde telasteleggingen A.1, B en C voor zover de functiewijziging het gevolg is van het aanleggen van een vijver, verhoogde berm en toegangsweg in betonklinkers, **elk** tot:

-een geldboete van **TWEEDUIZEND (2000) EURO**, verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op **ELFDUIZEND EURO** of een vervangende gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**, en een vervangende gevangenisstraf van 3 maand wat de derde beklaagde betreft.

* * * *

Spreekt de tweede en derde beklagde voor de telastelegging C vrij voorzover de functiewijziging het gevolg is van het plaatsen van een hekken, pilasters, poortmuren en een zwembad.

Veroordeelt de beklagden solidair tot de kosten, berekend en vastgesteld samen op honderd vierennegentig euro en veertig cent, meer elk een vergoeding van ééneveertig euro en twintig cent.

En gezien de hogervermelde veroordeling.

Zegt voor recht dat de veroordeelden verplicht zijn tot het betalen van een bedrag van elk één keer vijftig euro bij wijze van financiering van het Fonds ingesteld bij artikel 28 van de wet van 1 augustus 1985, bedrag vermeerderd met vijftig deciem, zij een bedrag van elk één keer honderd vijftig euro.

* * * *

Beveelt aan eerste beklagde over te gaan tot het herstel van de plaats te nader in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld, in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van zes maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden, het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand omvattend:

- het volledig uitbreken en verwijderen van het terrein van de uit betonklinkers bestaande toegangsweg, aangelegd van de naar de woning middendoor de agrarische percelen (kadastraal gekend onder de nrs)
- het afbreken en verwijderen van het terrein van de bakstenen pilasters en poortmuren evenals het verwijderen van het smeedijzeren hekken, die geplaatst werden op het lange smalle agrarische perceel (nr.), gelegen evenwijdig met de
- het volledig dempen van de vijver tot op maaiveldhoogte met bodemeigen grond/teelaarde
- het volledig verwijderen van het terrein van de aangelegde taluds, dit met inbegrip van de cotoneasteraanplantingen.
- het afbreken en verwijderen van de bergplaats/garage van het terrein.
- verwijderen van het zwembad en dempen van de bouwput met bodemeigen grond/teelaarde zoals gevorderd door de burgerlijke partij.

Alle af te breken materialen dienen gebracht te worden naar een hiertoe geschikte en erkende stortplaats.

Beveelt aan tweede en derde beklagden over te gaan tot het herstel van de plaats te nader in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld met uitzondering van perceel in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van zes maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden, het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand omvattend:

-het volledig uitbreken en verwijderen van het terrein van de uit betonklinkers bestaande toegangsweg, aangelegd van de naar de woning middendoor de agrarische percelen (kadastraal gekend onder de nrs.)
-het volledig dempen van de vijver tot op maaiveldhoogte met bodemeigen grond/teelaarde
-het volledig verwijderen van het terrein van de aangelegde taluds, dit met inbegrip van de cotoneasteraanplantingen

Alle af te breken materialen dienen gebracht te worden naar een hiertoe geschikte en erkende stortplaats.

Beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, in overeenstemming met wat is bepaald in art. 6.1.46 VCRO.

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door elke veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van 500 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van zes maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Zegt voor recht dat op vordering van de burgerlijke partij door eerste beklagde een dwangsom zal worden verbeurd van 250 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, voor zover betrekking op perceel te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van zes maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

* * * *

Veroordeelt eerste beklagde tot betaling aan de burgerlijke partij van een provisionele schadevergoeding ten belope van tweeduizend vijfhonderd (2.500) euro .

Houdt in toepassing van art. 4 V.T. Wetboek van Strafvordering zoals gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1994, 28 maart 2000 en 13 april 2005 ambtshalve de burgerlijke belangen aan.”

1.1.2.

Tegen voormeld vonnis werd bij deurwaardersexploot van gerechtsdeurwaarder te door alle beklagden verzet aangetekend, op 4 maart 2015 betekend aan de procureur des Konings en aan de burgerlijke partij

1.1.3.

De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Veurne, kamer V17, besliste bij vonnis van 17 juni 2016 op verzet en op tegenspraak voor alle beklagden en burgerlijke partijen als volgt:

“Verklaart het verzet ontvankelijk.

Verbeterd de telastelegging A.4 als volgt:

“Te op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 29.05.2008 tot 20.08.2008

Om het misdrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146 lid 1-1°, 146 lid 2-3-4, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu

De eerste

het plaatsen van een zwembad op het terrein, gelegen te

De feiten thans strafbaar overeenkomstig artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.”

Veroordeelt de eerste beklagde voor de bewezen verklaarde telasteleggingen A.1 t.e.m. A.4, B en C tot:

*- een geldboete van **DUIZEND (1000) EURO**, verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op **VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EURO** of een vervangende gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**,*

** * * **

*Veroordeelt de tweede en derde beklagde voor de bewezen verklaarde telasteleggingen A.1, B en C voor zover de functiewijziging het gevolg is van het aanleggen van een vijver, verhoogde bermen en toegangsweg in betonklinkers, **elk** tot:*

- een geldboete van **DUIZEND (1000) EURO**, verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op **VIJFDUIZEND VIJFHONDERD EURO** of een vervangende gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN** wat de derde beklaagde betreft.

* * * *

Spreekt de tweede en derde beklaagde voor de telastelegging C vrij voorzover de functiewijziging het gevolg is van het plaatsen van een hekken, pilasters, poortmuren en een zwembad.

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de kosten, berekend en vastgesteld samen op honderd vierennegentig euro en veertig cent, meer elk een vergoeding van éénenvijftig euro en twintig cent.

En gezien de hogervermelde veroordeling.

Zegt voor recht dat de veroordeelden verplicht zijn tot het betalen van een bedrag van elk één keer vijftig euro bij wijze van financiering van het Fonds ingesteld bij artikel 28 van de wet van 1 augustus 1985, bedrag vermeerderd met vijftig decimen, zij een bedrag van elk één keer honderd vijftig euro.

* * * *

Beveelt aan eerste beklaagde over te gaan tot het herstel van de plaats te nader in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld, in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van zes maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden, het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand omvattend:

-het volledig uitbreken en verwijderen van het terrein van de uit betonklinkers bestaande toegangsweg, aangelegd van de naar de woning middendoor de agrarische percelen (kadastraal gekend onder de nrs.)

-het afbreken en verwijderen van het terrein van de bakstenen pilasters en poortmuren evenals het verwijderen van het smeedijzeren hekken, die geplaatst werden op het lange smalle agrarische perceel (nr.), gelegen evenwijdig met de

-het volledig verwijderen van het terrein van de aangelegde taluds, dit met inbegrip van de cotoneasteraanplantingen.

-het afbreken en verwijderen van de bergplaats/garage van het terrein.

-verwijderen van het zwembad en dempen van de bouwput met bodemeigen vruchtbare grond/teelaarde zoals gevorderd door de burgerlijke partij.

Alle af te breken materialen dienen gebracht te worden naar een hiertoe geschikte en erkende stortplaats.

Beveelt aan tweede en derde beklagden over te gaan tot het herstel van de plaats te nader in de oorspronkelijke dagvaarding vermeld met uitzondering van perceel in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van zes maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden, het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand omvattend:

-het volledig uitbreken en verwijderen van het terrein van de uit betonklinkers bestaande toegangsweg, aangelegd van de naar de woning , middendoor de agrarische percelen (kadastraal gekend onder de nrs.)

-het volledig verwijderen van het terrein van de aangelegde taluds, dit met inbegrip van de cotoneasteraanplantingen

Alle af te breken materialen dienen gebracht te worden naar een hiertoe geschikte en erkende stortplaats.

Beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide van ambtswege in de uitvoering ervan kunnen voorzien, in overeenstemming met wat is bepaald in art. 6.1.46 VCRO.

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door elke veroordeelde een dwangsom zal worden verbeurd van 500 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van zes maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Zegt voor recht dat op vordering van de burgerlijke partijen door eerste beklagde een dwangsom zal worden verbeurd van 250 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, voor zover betrekking op perceel te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van zes maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

** * * **

Veroordeelt eerste beklagde tot betaling aan elk van de burgerlijke partijen, een provisionele schadevergoeding ten belope van vijfhonderd (500) euro .

Houdt in toepassing van art. 4 V.T. Wetboek van Strafvordering zoals gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1994, 28 maart 2000 en 13 april 2005 ambtshalve de burgerlijke belangen aan met inbegrip van de gevorderde rechtsplegingsvergoedingen. “

1.2.

Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 18 juli 2016 door de drie beklaagden;
- 19 juli 2016 door het openbaar ministerie tegen de drie beklaagden.

1.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 van het Wetboek van Strafvordering, zoals vervangen door artikel 89 van de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie, ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Veurne, op:

- 18 juli 2016 door de raadsman van de drie beklaagden;
- 19 juli 2016 door het openbaar ministerie tegen de drie beklaagden.

1.4.

Gezien het proces-verbaal van de terechtzitting van 9 februari 2017 van dit hof, zelfde kamer, waarbij de rechtsdag, na bepaling van conclusietermijnen, werd bepaald op vrijdag 28 april 2017.

1.5.

Het hof, zelfde kamer, anders samengesteld, besliste bij tussenarrest van 8 juni 2017 op tegenspraak als volgt:

*“Verklaart de hoger beroepen van de beklaagden en
en het openbaar ministerie tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg
West-Vlaanderen, afdeling Veurne, van 17 juni 2016 ontvankelijk.*

*Verleent akte aan de burgerlijke partijen
dat zij het geding hernemen voor het deel dat toebehoorde aan
hun moeder , overleden op*

*Stelt vast dat de schuldvraag wat betreft de eerste beklagde aan de
telastleggingen A.1, A.2, A.3 en B, de schuldvraag wat betreft de tweede beklagde nv
en de derde beklagde aan de telastleggingen A.1, B en C, voor
zover de functiewijziging het gevolg is van het aanleggen van een vijver, verhoogde bermen
en toegangsweg in betonklinkers niet voorligt aan het hof en dat het ingevolge het vonnis
van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Veurne, van 17 juni 2016 vast
staat dat:*

- *de eerste beklagde schuldig is aan de telastleggingen A.1, A.2, A.3 en B,*
- *de tweede beklagde schuldig is aan de telastleggingen A.1, B en C, voor
zover de functiewijziging het gevolg is van het aanleggen van een vijver, verhoogde bermen
en toegangsweg in betonklinkers,*

- de derde beklagde schuldig is aan de telastleggingen A.1, B en C, voor zover de functiewijziging het gevolg is van het aanleggen van een vijver, verhoogde berm en toegangsweg in betonklinkers,
- de tweede beklagde niet schuldig is aan de telastlegging C, voor zover de functiewijziging het gevolg is van het plaatsen van een hekken, pilasters, poortmuren en een zwembad, en
- de derde beklagde niet schuldig is aan de telastlegging C, voor zover de functiewijziging het gevolg is van het plaatsen van een hekken, pilasters, poortmuren en een zwembad.

Vooraleer nader te beslissen:

Heropent ambtshalve de debatten.

Nodigt de partijen uit verweer te voeren over de overwogen verbetering van de telastleggingen A4 en C, zoals hiervoor in de randnummers 6.2. en 6.3. vermeld.

Nodigt het openbaar ministerie uit te handelen zoals hiervoor vermeld in de randnummers 8.4. en 8.5. vermeld.

8.4.

Vooraleer nader te oordelen komt het nuttig voor dat een afschrift wordt gevoegd van de voormelde notariële akten van aankoop van 7 december 1990 en 20 oktober 2008.

Het komt tevens nuttig voor dat de verkopers van de onroerende goederen die bij de voormelde notariële akten werden verkocht worden geïdentificeerd en verhoord teneinde te vernemen sinds wanneer zij eigenaar waren van de onroerende goederen, hoe zij die eigendom verwierven, welk gebruik er van de eigendommen werd gemaakt, welke informatie zij gaven aan de koper naar aanleiding van de aankoop van de onroerende goederen, welke contacten zij hadden met de burgerlijke partijen met betrekking tot het perceel met nummer en of deze zich manifesteerden als (mede-) eigenaars van het perceel.

Het is ook nuttig dat wordt verhoord teneinde te vernemen in welke omstandigheden en met welke kennis zij deze onroerende goederen aankocht.

Het komt tenslotte eveneens aangewezen voor dat de burgerlijke partijen met die verklaringen in een verhoor worden geconfronteerd.

Het openbaar ministerie wordt uitgenodigd daartoe het nodige te doen.

8.5.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide verleende op 20 april 2016 aan en zijn echtgenote een regulariserende stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden, waarbij de regularisatie van de poort, de bijhorende pilasters en de heraanleg en/of behoud van de toegangsweg werden uitgesloten en de vergunde werken dienen te worden uitgevoerd conform het goedgekeurd bouwplan (van 9 september 2010 opgemaakt door architectenbureau) en het afbraakmateriaal te verwijderen conform Vlarema (stuk 10, kaft rechtspleging voor het hof).

Beklaagde stelt in de conclusies voor het hof dat de taluds en cotoneasterbeplantingen zijn verwijderd en legt ten bewijze daarvan foto's over (stuk 7, kaft rechtspleging voor het hof).

Hij voert aan dat ingevolge het besluit van 15 juli 2016 van de Vlaamse regering houdende wijzigingen van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 betreffende de meldingsplichtige handelingen ter uitvoering van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van artikel 10 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juli 2013 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, geen stedenbouwkundige vergunning meer nodig is voor toegangspoorten en open afsluitingen tot een hoogte van twee meter.

Met het oog op de beoordeling van het door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gevorderde herstel komt het nuttig voor het openbaar ministerie uit te nodigen de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur te vragen of de herstellvordering beantwoordt aan de actuele toestand en de actueel geldende stedenbouwkundige regels en in voorkomend geval de herstellvordering te actualiseren."

Nodigt de burgerlijke partijen
en uit de inlichtingen te verschaffen zoals vermeld in randnummer 4 en hun vordering toe te lichten zoals vermeld in randnummer 9.

4.
In de conclusie neergelegd op de griffie van dit hof op 21 maart 2017 verklaren de burgerlijke partijen
(in de conclusie verkeerdelijk genoemd), dat "hun moeder", de oorspronkelijke tweede burgerlijke partij, is overleden en dat haar rechten in volle eigendom zijn toegekomen aan haar kinderen.

Het hof merkt hier op dat in het bestreden vonnis van 17 juni 2016 verkeerdelijk in het beschikkend deel de burgerlijke partij is vermeld als " ", de burgerlijke partij als " " en de burgerlijke partij als " ".

De burgerlijke partijen en verklaren dat zij het geding hernemen voor het deel dat toebehoorde aan "hun moeder".

Kennelijk zijn enkel en de kinderen van , aangezien volgens dezelfde conclusie voor het overlijden van de eigendomsverdeling wat het perceel gelegen , zich voordeed als volgt:

- : ½ in volle eigendom
 - 1/16 in volle eigendom en 3/16 in vruchtgebruik:
 - en :: elk 1/16 in volle eigendom en 1/16 in blote eigendom.
- terwijl na het overlijden van de eigendomsstructuur zich volgens de conclusie zou voordoen als volgt:
- : ½ in volle eigendom
 - en : elk 1/16 in volle eigendom,

en en in het strafdossier ook verklaarden dat hun nicht is.

Het hof merkt echter op dat uit de kadastrale gegevens blijkt dat de eigendomsverdeling zich op het ogenblik van de dagvaarding voordeed als volgt:

- 3/8 in volle eigendom van
- 1/16 in volle eigendom en 3/16 vruchtgebruik van
- 1/4 in volle eigendom van
- 1/32 in volle eigendom en 3/64 blote eigendom van
- 1/32 in volle eigendom en 3/64 blote eigendom van
- 1/32 in volle eigendom en 3/64 in blote eigendom van
- 1/32 in volle eigendom en 3/64 in blote eigendom van

Voor die kennelijk, volgens stuk 225 strafdossier, overleden is op 9 april 1958, maar nog steeds als volle eigenaar voor één vierde gekend is, stelde niemand zich burgerlijke partij.

Het hof is niet ingelicht over de omstandigheden die zouden meebrengen dat kennelijk het deel volle eigendom van zou zijn toegekomen aan

. De burgerlijke partijen dienen daarover nog nadere inlichtingen te verstrekken, namelijk door voorlegging van een (eensluidend verklaarde) akte waaruit blijkt dat zij eigenaar zijn geworden van het onverdeeld deel van

Gelet op de voormelde gegevens is echter wel duidelijk dat de rechtsopvolgers zijn van zodat enkel aan hen akte dient te worden verleend van de hervatting van geding als rechtsopvolgers van

9.

De burgerlijke partijen stellen in hun conclusie voor het hof dat de “beklaagden” het perceel met nummer gebruiken als tuin met zwembad, vijver en aanverwante. Zij vorderen “de beklagden” hoofdelijk en ondeelbaar, minstens in solidum, te veroordelen om het perceel in zijn oorspronkelijke toestand te herstellen en tot betaling van een bedrag van 27.300 euro, meer 300 euro per maand vanaf 1 juni 2017 tot het volledig herstel.

Uit het dossier blijkt dat de vijver werd aangebracht op de percelen en Het is niet duidelijk op welke grond de burgerlijke partijen een vordering menen te kunnen stellen tegen “de beklagden” wegens het aanbrengen van de vijver.

De burgerlijke partijen worden uitgenodigd hun vordering wat dit onderdeel betreft in conclusie toe te lichten.”

Zendt de zaak voor verdere behandeling naar de openbare rechtszitting van deze kamer van het hof van vrijdag 27 oktober 2017 om 09:00 uur.

Verklaart het onderhavige arrest uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande elk rechtsmiddel.

Houdt de beslissing over de kosten aan.”

1.6.

Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 27 oktober 2017 in het Nederlands:

- de beklaagden in hun middelen van verdediging, de eerste beklaagde bijgestaan, de tweede beklaagde _____ en de derde beklaagde vertegenwoordigd door meester Kurt Vanlerberghe, advocaat met kantoor te Diksmuide,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van Jan De Clercq, advocaat-generaal,
- de eerste, derde, vierde, vijfde en zesde burgerlijke partij in hun middelen, vertegenwoordigd door meester Dimitri Sonck, advocaat met kantoor te Gent, voor meester Philippe Versyp, advocaat met kantoor te De Panne.

De zaak werd integraal hernomen voor de huidige samenstelling van de zetel.

2.

In het tussenarrest van 8 juni 2017 in randnummer 7 stelde het hof vast dat op dat ogenblik de strafvordering nog niet was vervallen door verjaring aangezien de verjaring ervan werd gestuit op 29 mei 2015 door de plaatsopneming door de eerste rechter. De strafvordering is ook op heden nog niet vervallen door verjaring.

3.1.

Het hof verbetert de telastlegging A.4 als volgt:

“Te _____, op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 29 mei 2008 tot 20 augustus 2008

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-1° (en § 3), 146, lid 1-1°, 3 en 4, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99, § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu

De eerste

het plaatsen van een zwembad op het terrein, gelegen te

De feiten thans een inbreuk uitmakend op artikel 4.2.1.1°, a) en strafbaar gesteld overeenkomstig artikel 6.1.1., eerste lid, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.”

3.2.

Het hof verbetert en hernummert de telastlegging C als volgt:

“ C.1. De eerste

Te , op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 29 mei 2008 tot 20 augustus 2008

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-6° (en § 3), 146, lid 1-1°, 3 en 4, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99, § 1-6° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk te hebben gewijzigd met het oog op een nieuwe functie, voorzover deze functiewijziging voorkomt op een door de Vlaamse regering op te stellen lijst van de vergunningsplichtige functiewijzigingen, meer bepaald van de functie landbouw in de ruime zin naar de functie wonen, namelijk het vertuinen van landschappelijk waardevol agrarisch gebied door het plaatsen van een zwembad op het terrein, gelegen te

de feiten thans een inbreuk uitmakend op artikel 4.2.1.6° en strafbaar gesteld overeenkomstig artikel 6.1.1., eerste lid, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

C.2.1 De eerste, de tweede en de derde

Te , op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 1 maart 2010 tot 1 juli 2010

Bij inbreuk op artikel 6.1.1., eerste lid, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.6° VCRO (het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, waarbij deze functiewijziging door de Vlaamse Regering als vergunningsplichtig werd aangemerkt) te hebben uitgevoerd, meer bepaald van de functie landbouw in de ruime zin naar de functie wonen, namelijk het vertuinen van landschappelijk waardevol agrarisch gebied door het aanleggen van een vijver, verhoogde bermen met cotoneasterbegroeiing en een toegangsweg in betonklinkers op de terreinen gelegen te

”

C.2.2 De eerste

Te , op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 1 maart 2010 tot 1 juli 2010

Bij inbreuk op artikel 6.1.1., eerste lid, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van

de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.6° VCRO (het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, waarbij deze functiewijziging door de Vlaamse Regering als vergunningsplichtig werd aangemerkt) te hebben uitgevoerd, meer bepaald van de functie landbouw in de ruime zin naar de functie wonen, namelijk het vertuinen van landschappelijk waardevol agrarisch gebied door het plaatsen van een hekken, pilasters en poortmuren op de terreinen gelegen te

3.3.

De aldus verbeterde telastleggingen A.4 en C, deze laatste tevens hernummerd, betreffen dezelfde feitelijke gedragingen als deze die in de aanhangigmakende akte betrekking hebben op de telastleggingen A.4 en C. Het verweer had daarop betrekking, nu de partijen in het tussenarrest van 8 juni 2017 op de hoogte werden gebracht van de overwogen verbetering respectievelijk hernummering van deze telastleggingen. Zij hebben op de terechtzitting van het hof van 27 oktober 2017 te kennen gegeven daarover geen opmerkingen te hebben. Telkens hierna sprake is van de telastleggingen A.4 en C betreft het deze telastleggingen zoals hiervoor in de randnummers 3.1. en 3.2. verbeterd, respectievelijk hernummerd.

4.1.

Wat de feiten van de telastlegging A.4 betreft, dit is het zonder stedenbouwkundige vergunning een zwembad te hebben geplaatst op het perceel gelegen te _____, dat gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, meent de beklagde _____ dat hij dient te worden vrijgesproken aangezien overeenkomstig het ten tijde van de feiten, die zich voordeden op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 29 mei 2008 tot 20 augustus 2008, geldende besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van vergunningsplichtige functiewijzigingen en het besluit van 1 september 2006 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van vergunningsplichtige functiewijzigingen, de plaatsing van het zwembad niet vergunningsplichtig was. Hij stelt dat is voldaan aan het op het ogenblik van de feiten geldende artikel 3, 11° van het voormeld besluit van 14 april 2000, aangezien het zwembad werd geplaatst in de onmiddellijke omgeving van een vergund woongebouw, dit is, gelet op artikel 3, 11° van het voormeld besluit van 14 april 2000 binnen een straal van 30 meter van de uiterste grenzen van het woongebouw.

4.2.

In het arrest van 8 juni 2017 heeft het hof geoordeeld dat landschappelijk waardevol agrarisch gebied op het tijdstip van de feiten niet als ruimtelijk kwetsbaar gebied kon worden beschouwd (zie randnummer 8.2, p. 22 en 23, tot en met de derde alinea van dat arrest). In beginsel kan derhalve artikel 3, 11° van het voormeld besluit van 14 april 2000 van toepassing zijn.

Het hof heeft in het arrest van 8 juni 2017 tevens geoordeeld dat het op grond van de bedoeling van de decretale wetgever duidelijk is dat de vrijstelling enkel kan gelden voor

zover het woongebouw en de constructie waarvoor de vrijstelling zou kunnen gelden tot dezelfde huiskavel behoren (zie p. 23, voorlaatste alinea van dat arrest).

4.3.

Ter zake is er betwisting over wie eigenaar is van het voormeld perceel met nummer

stelt weliswaar in zijn verdediging op strafrechtelijk gebied zich niet op het eigendomsrecht met betrekking tot dat perceel te beroepen om tot de vrijspraak te besluiten, maar beroept in zijn verweer op burgerlijk gebied zich wel op het eigendomsrecht van zijn dochter en stelt dat ondergeschikt het hof in toepassing van artikel 18 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (V.T.Sv.) de verplichting kan opleggen om de zaak voor de burgerlijke rechter te brengen.

4.4.

De artikelen 17 en 18 V.T.Sv. zijn slechts van toepassing wanneer de ingeroepen titel van aard is aan het vervolgde feit het karakter van misdrijf te ontnemen. Het prejudicieel geschil bestaat uitsluitend ten behoeve van de beklagde en de oplossing ervan is bepalend voor de beoordeling van de schuld aan het misdrijf, zodat het inroepen van het eigendomsrecht op strafrechtelijk gebied dient te gebeuren. Dit is hier niet het geval.

Uit de samenlezing van de artikelen 17 en 18 V.T.Sv. volgt ook dat de in die artikelen bepaalde procedure enkel kan gelden voor de beklagde die zich voor zich zelf beroept op een recht van eigendom of een ander onroerend zakelijk recht. Artikel 18, eerste lid, V.T.Sv. bepaalt immers dat de rechtbank bevoegd is om naar gelang de omstandigheden aan de beklagde die zich op dergelijk recht beroept de verplichting om de zaak voor de burgerlijke rechter te brengen, niet op te leggen, en het tweede lid dat bij gebreke van die vrijstelling het vonnis een termijn bepaalt waarbinnen de partij die het prejudicieel geschil heeft opgeworpen, de zaak bij de bevoegde rechter moet aanhangig maken. De strafrechter kan deze verplichting niet bevelen aan een ander persoon dan de beklagde die duidelijk erkent niet de eigenaar te zijn.

Het prejudicieel geschil stelt zich dan ook niet.

Het hof dient aldus vast te stellen dat niet bewezen is dat eigenaar is van het perceel met nummer

5.

Bezwaarlijk kan de stelling van de beklagde worden gevolgd dat enkel de ligging van het zwembad in de onmiddellijke omgeving van het, *in casu* vergund geacht, woongebouw determinerend is om te kunnen oordelen dat aan de vrijstellingsregel is voldaan.

Wanneer immers komt vast te staan dat de betreffende constructie is opgericht of geplaatst op een perceel waarop een ander persoon *in casu* een eigendomsrecht heeft, en die te

kennen geeft geen toestemming te hebben gegeven om op dat perceel een constructie op te richten of te plaatsen, zoals *in casu* het geval is, is duidelijk dat de constructie niet op dezelfde huiskavel als deze waarop het op een ander perceel gelegen woongebouw staat, is opgericht, en de vrijstellingsregel geen toepassing kan vinden.

Uit het dossier komt ook vast te staan dat [redacted] in 2008, toen door zijn dochter [redacted] ook de percelen met nummers [redacted] en [redacted] werden aangekocht, bij enkele van de consoorten Declerck heeft geïnformeerd of zij niet bereid waren het perceel met nummer [redacted] te verkopen; dat wijst er zeker op dat hij beseftte dat er discussie kon zijn over het feit of zijn dochter eigenaar was van dat perceel, zodat hij bewust een risico nam door op dat perceel een zwembad te plaatsen, zonder dat het eigendomsrecht vaststond. De beklagde kan zich in die omstandigheden niet in zijn voordeel er op beroepen dat het perceel reeds door de vorige eigenaars, die dit aankochten op 4 juli 1984 (zie de oorsprong van eigendom in de notariële akte van 7 december 1990, gevoegd bij stuk 26 in de kافت 'Procedurekaft 10de kamer), als tuin werd gebruikt, en blijkens een aantal door de beklagde voorgelegde schriftelijke verklaringen ook voordien.

De telastlegging A.4 is dan ook bewezen voor de beklagde

6.1.

De telastlegging C.1 is eveneens bewezen voor de beklagde

De plaatsing van het zwembad droeg zeker bij tot het vertuinen van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied: zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning werd de hoofdfunctie van het perceel [redacted] gewijzigd van de functie landbouw in de ruime zin naar de functie wonen.

6.2.

De telastleggingen C.2.1 en C.2.2 zijn eveneens bewezen voor de beklagde die in de syntheseconclusie voor het hof stelt zich wat die telastlegging betreft naar de wijsheid te gedragen.

Door het zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning aanleggen van een vijver, van verhoogde bermten met cotoneasterbegroeiing en van een toegangsweg in betonklinkers en het plaatsen van een hekken, pilasters en poortmuren op de percelen met nummers [redacted] en [redacted] werd de hoofdfunctie van die percelen gewijzigd van de functie landbouw in de ruime zin naar de functie wonen.

7.1.

De bewezen feiten van de telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, B.1, B.2, C.1, C.2.1 en C.2.2 de beklagde [redacted] te last gelegd zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet en maken aldus slechts één misdrijf uit waarvoor deze beklagde slechts één straf dient te worden opgelegd.

De beklagde heeft wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht. In landschappelijk waardevol agrarisch gebied liet deze beklagde zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een toegangsweg uit betonklinkers aanleggen, trok hij een hekken met pilasters en poortmuren en een bergplaats op, plaatste hij een zwembad, wijzigde hij het reliëf van de bodem door het uitgraven van een grote vijver en het aanleggen van verhoogde bermen met cotoneasterbegroeiing, en vertuinde hij het landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen heeft hij totaal ondergeschikt gemaakt aan zijn persoonlijke belangen: de beklagde achtte het persoonlijk privé-gebruik en de daarmee overeenstemmende inrichting van de percelen waarop de bewezen misdrijven plaatsvonden belangrijker dan het belang van de huidige en toekomstige generatie bij een correcte naleving van de stedenbouwkundige reglementering. Zijn houding getuigt van een maatschappelijk onaanvaardbare verregaande vorm van egoïsme.

In het voordeel van de beklagde houdt het hof rekening met het feit dat de beklagde, die thans 76 jaar oud is, vóór de thans bewezen feiten geen eerdere veroordelingen opliep, en dat hij inmiddels reeds een aantal herstellingen uitvoerde.

Slechts een effectieve geldboete van 1.500 euro, vermeerderd met de opdecimes, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden is daarom een passende bestraffing van aard de beklagde te doen inzien dat hij zich in de toekomst aan de decretale voorschriften ter zake dient te houden en dat hij niet eigenzinnig de stedenbouwkundige regelgeving naast zich neer mag leggen.

De beklagde pleegde de bewezen misdrijven na 29 februari 2004 maar vóór 1 januari 2012, zodat de geldboete moet worden vermenigvuldigd met 45 deciemmen.

Teneinde de beklagde er toe aan te zetten de geldboete te voldoen komt het nodig voor een vervangende gevangenisstraf te voorzien voor het geval de geldboete niet tijdig wordt betaald.

7.2.

De bewezen feiten van de telastleggingen A.1, B.1, B.2 en C.2.1, de beklagden en te last gelegd zijn in hoofde van elk van hen de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet en maken aldus slechts één misdrijf uit waarvoor deze beklagden elk slechts één straf dient te worden opgelegd.

Ook deze beklagden hebben wetens en willens een wederrechtelijke toestand tot stand gebracht. Zij gingen niet na of over een stedenbouwkundige vergunning beschikte om de werken op de percelen met nummers en uit te voeren. Als personen actief in het uitvoeren van land- en tuinbouwwerken dienden zij nochtans goed op

de hoogte te zijn van de stedenbouwkundige reglementering. Zij handelden duidelijk louter om persoonlijk financieel geldgewin.

Het hof merkt hier op dat vermits wat deze beklaagden betreft de schuldvraag niet meer ter beoordeling is van het hof, het hof de kwalificatie van de telastleggingen B en C, in de mate dat ze er schuldig aan werden bevonden, niet vermag te wijzigen of aan te passen, zodat niet kan worden onderzocht of de verzwarende omstandigheid van artikel 6.1.1.1, tweede lid VCRO voor hen van toepassing is.

De beklaagde _____ heeft nog een blanco strafregister. Het opleggen van een effectieve geldboete van 500 euro, vermeerderd met de opdecimes, is gelet op de aard, ernst en omvang van de feiten en het voormeld blanco strafregister een passende bestraffing van aard deze beklaagde te doen inzien dat zij zich in de toekomst aan de decretale voorschriften ter zake dient te houden.

De beklaagde _____ werd vóór de bewezen feiten reeds tweemaal veroordeeld door de politierechtbank, onder meer wegens beschadiging van het wegdek door overschrijding van de toegelaten massa, het niet beschikken over een verzekeringsbewijs en inbreuken op de regels inzake technische keuring. Het opleggen van een effectieve geldboete van 750 euro, vermeerderd met de opdecimes, of een vervangende gevangenisstraf van vijfenveertig dagen is gelet op de aard, ernst en omvang van de feiten en het voormeld strafverleden een passende bestraffing van aard deze beklaagde te doen inzien dat hij zich in de toekomst aan de decretale voorschriften ter zake dient te houden.

Teneinde de beklaagde _____ er toe aan te zetten de geldboete te voldoen komt het nodig voor een vervangende gevangenisstraf te voorzien voor het geval de geldboete niet tijdig wordt betaald.

Ook deze beklaagden pleegden de bewezen misdrijven na 29 februari 2004 maar vóór 1 januari 2012, zodat de geldboeten moet worden vermenigvuldigd met 45 deciemmen.

8.1.

De beklaagden dienen als veroordeelde elk verplicht te worden tot het betalen van de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders die sedert 17 december 2005 25,00 euro bedraagt. Hoewel thans sedert 1 januari 2017 deze bijdrage dient vermeerderd te worden met 70 opdecimmen tot 200,00 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezenverklarde feiten gezien deze bijdrage een eigen aard heeft en geen straf is, dient het hof deze bijdrage te vermeerderen met 50 opdecimmen tot 150,00 euro (in plaats van met 70 opdecimmen tot 200,00 euro), zijnde de in hoofde van elk van de beklaagden aanvankelijk bij verstek gewezen vonnis van 12 december 2014 toegepaste vermeerdering met de opdecimmen, gezien het hof ingevolge de devolutieve werking van het door de beklaagden aangetekende

verzet tegen het verstekvonnis van 12 december 2014, waartegen het openbaar ministerie geen hoger beroep heeft ingesteld, deze bijdrage niet mag verhogen.

Tevens zijn de beklagden elk gehouden tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop der strafprocedure, die thans, na indexatie, 51,20 EUR bedraagt (zie art. 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door art. 1 van het koninklijk besluit van 13 november 2012, B.S. 29 november 2012; omzendbrief 131quater (ns), B.S. 1 maart 2013).

8.2.

De eerste rechter liet ten onrechte na de beklagden te veroordelen in de kosten ingevolge het verzet gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie. Het hof stelt immers vast dat het verstek aan de beklagden te wijten was.

Over de gerechtskosten oordeelt het hof dan ook zoals hierna bepaald.

9.1.

Bij brief van 11 oktober 2012 werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de herstellvordering ingeleid voor het parket. Bij deze brief is het eensluidend advies gevoegd van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid van 13 juli 2012.

9.2.

De herstellvordering strekt tot:

- het volledig uitbreken en verwijderen van het terrein van de uit betonklinkers bestaande toegangsweg, aangelegd van de naar de woning , middendoor de agrarische percelen (kadastraal gekend onder de nrs. en),
- het afbreken en verwijderen van het terrein van de bakstenen pilasters en poortmuren evenals het verwijderen van het smeedijzeren hekken, die geplaatst werden op het lange smalle agrarische perceel (nr.), gelegen evenwijdig met de
- het volledig dempen van de vijver tot op maaiveldhoogte met bodemeigen grond/teelaarde ,
- het volledig verwijderen van het terrein van de aangelegde taluds, dit met inbegrip van de cotoneasteraanplantingen,
- het afbreken en verwijderen van de bergplaats/garage van het terrein,

waarbij de af te breken materialen dienen gebracht te worden naar een hiertoe geschikte en erkende stortplaats (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), en de bouwput moet worden opgevuld met zuivere teelaarde, dit alles uit te voeren binnen een termijn van zes maanden.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert tevens elke veroordeelde een dwangsom op te leggen van 500 euro.

9.3.1.

Aangezien de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur niet strekt tot het verwijderen van het zwembad is het verweer van desbetreffend doelloos.

9.3.2.

Uit het navolgend proces-verbaal van vaststelling van 22 augustus 2017 (stuk 22 procedurekaft 10de kamer), blijkt dat de taluds en cotoneasterbeplantingen werden verwijderd. Bij brief van 11 september 2017 liet de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tevens weten dat het hekken, de poortmuren en de pilasters werden verwijderd.

De herstellvordering is derhalve zonder voorwerp geworden wat betreft de vordering tot het afbreken en verwijderen van het terrein van de bakstenen pilasters, de poortmuren en het smeedijzeren hekken, en het verwijderen van het terrein van de aangelegde taluds en de cotoneasteraanplantingen.

9.3.3.

Op 20 april 2016 werd aan de beklagde een regulariserende stedenbouwkundige vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen van de stad waarbij de afbraak van de berging (bergplaats/garage) werd vergund, en het behoud van de poel en de aanplantingen werd vergund.

De wettigheid van deze stedenbouwkundige vergunning wordt niet betwist en er zijn evenmin redenen om deze ambtshalve niet van toepassing te verklaren.

In die omstandigheden is de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in zover zij er toe strekt de vijver te dempen eveneens zonder voorwerp geworden.

9.3.4.

vraagt in zijn conclusie voor het hof enkel een redelijke termijn voor het herstel in natura voor de nog niet geregulariseerde inbreuken en van de niet als vergund geachte werken. Hij stelt tevens dat de toegekende dwangsommen excessief hoog zijn.

Het blijkt niet dat de uit betonklinkers bestaande toegangsweg en de bergplaats/garage reeds werden verwijderd.

De herstellvordering is wat die gevorderde herstelmaatregelen betreft nog steeds actueel en gegrond zoals hierna bepaald.

Aan de eerste beklagde kan een termijn van zes maanden en aan de tweede en de derde beklagden een termijn van tien maanden vanaf het in kracht van gewijsde treden van dit

arrest worden toegekend om tot het herstel, in de mate zij daartoe gehouden zijn, over te gaan.

Gelet op het talmen van de beklaagden in het verleden om een einde te stellen aan de wederrechtelijke toestand veroorzaakt door het misdrijf wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de beklaagden om hiertoe zelf over te gaan. Een bedrag van 250 euro verschuldigd door de beklaagde _____ en van 150 euro door elk van de beklaagden _____ en _____ is passend om hen er toe aan te zetten het herstel, ieder wat hen betreft, tijdig uit te voeren.

De lange tijd sedert dewelke de beklaagden reeds konden overgaan tot de uitvoering van de aanpassingswerken en de ruime termijn welke hun thans hiertoe nog wordt verleend brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van art.1385 bis, laatste alinea Ger.W. nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelden pas de dwangsom zullen verbeuren.

Het hof acht het wel nodig om te zeggen voor recht dat boven het hierna voor _____ enerzijds en de _____ en _____ anderzijds bepaalde bedrag geen dwangsom meer zal worden verbeurd (art. 1385ter Ger.W.).

Tenslotte machtigt het hof in overeenstemming met artikel 6.1.46 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide om ambtshalve in de uitvoering van het bevolen herstel te voorzien voor het geval de beklaagden daartoe niet overgaan binnen de gestelde termijn.

10.1.

In de conclusie voor het hof stellen de burgerlijke partijen incidenteel beroep in en vorderen zij, zoals aangepast op de terechtzitting van het hof van 28 april 2017:

“Na toepassing van de strafwet lastens de beklaagden, deze hoofdelijk en ondeelbaar, minstens in solidum, te veroordelen om het stuk landbouwgrond ter kadaster gekend onder _____ genaamd “ _____ ”, met een oppervlakte van 3a 90ca binnen de maand na de uitspraak van het tussen te komen vonnis in zijn oorspronkelijke toestand te herstellen met het opvoeren van vruchtbare aarde (zijnde geattesteerde rozenaarde) en dit onder verbeurte van een dwangsom van € 250,00 per dag vertraging.

Voorts beklaagden hoofdelijk en ondeelbaar, minstens in solidum, te veroordelen om te betalen aan de burgerlijke partijen, een bedrag van € 27.300,00, te verdelen volgens hun aandeel, te vermeerderen met een bedrag van € 300,00 per maand met ingang van 01.06.2017 tot aan het volledig herstel in de oorspronkelijke toestand, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 01.03.2010, datum van de

aanvang van de feiten, tot heden en meer de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf heden tot aan de dag der algehele betaling.

Beklaagden hoofdelijk en ondeelbaar, minstens in solidum te veroordelen tot alle kosten van het beroep, voor de burgerlijke partijen begroot op € 1.440,00 rechtsplegingsvergoeding.”

10.2.

In het bestreden vonnis werd op burgerlijk gebied in het beschikkend deel beslist als volgt:

“Zegt voor recht dat op vordering van de burgerlijke partijen door eerste beklagde een dwangsom zal worden verbeurd van 250 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, voor zover betrekking op perceel te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van zes maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Veroordeelt eerste beklagde tot betaling aan elk van de burgerlijke partijen,

... een provisionele schadevergoeding ten belope van vijfhonderd (500) euro.

Houdt in toepassing van artikel. 4 V.T. Wetboek van Strafvordering zoals gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1994, 28 maart 2000 en 13 april 2005 ambtshalve de burgerlijke belangen aan met inbegrip van de gevorderde rechtsplegingsvergoedingen.”

Het hof stelt daarbij vast dat de beslissing door de eerste rechter op de vordering door de burgerlijke partijen tot verwijdering van het zwembad en het dempen van de bouwput met bodemeigen vruchtbare grond/teelaarde in het bestreden vonnis werd opgenomen in de beslissing over het herstel in de oorspronkelijke toestand, waarbij uitdrukkelijk werd vermeld dat dit herstel werd bevolen *“zoals gevorderd door de burgerlijke partij”*. Het is aldus dat de beslissing tot verwijdering van het zwembad en het dempen van de bouwput met bodemeigen vruchtbare grond/teelaarde een beslissing is op burgerrechtelijk gebied en het is ook duidelijk dat de betaling aan de burgerlijke partijen van de dwangsom waartoe de eerste beklagde werd veroordeeld betrekking heeft op het herstel bestaande in de verwijdering van het zwembad en het dempen van de bouwput met bodemeigen vruchtbare grond/teelaarde, en dat die beslissing betrekking heeft op alle burgerlijke partijen.

10.3.

In het tussenarrest van 8 juni 2017 werd door het hof opgeworpen wat volgt:

“ De burgerlijke partijen stellen in hun conclusie voor het hof dat de “beklaagden” het perceel met nummer gebruiken als tuin met zwembad, vijver en aanverwante. Zij vorderen “de beklagden” hoofdelijk en ondeelbaar, minstens in solidum, te veroordelen om het perceel in zijn oorspronkelijke toestand te herstellen en tot betaling van een bedrag van 27.300 euro, meer 300 euro per maand vanaf 1 juni 2017 tot het volledig herstel.

Uit het dossier blijkt dat de vijver werd aangebracht op de percelen en Het is niet duidelijk op welke grond de burgerlijke partijen een vordering menen te kunnen stellen tegen “de beklaagden” wegens het aanbrengen van de vijver.

De burgerlijke partijen worden uitgenodigd hun vordering wat dit onderdeel betreft in conclusie toe te lichten.”

Het hof stelt echter vast de burgerlijke partijen hun vordering tegen de beklaagden met betrekking tot het aanbrengen van de vijver na de heropening van de debatten in conclusie niet hebben toegelicht en dat ook op de terechtzitting van het hof van 27 oktober 2017 daarover geen uitleg werd verstrekt.

10.4.

Het hof stelt voorts vast dat in het bestreden vonnis weliswaar in het motiverend deel is vermeld: *“De eerste beklagde is aansprakelijk voor de door de burgerlijke partijen geleden schade die verband houdt met de aanleg van het zwembad en de vijver. De tweede en derde beklagde zijn aansprakelijk voor zover de door de burgerlijke partijen geleden schade verband houdt met de aanleg van de vijver. Beide beklagden hebben immers geen uitstaans met de aanleg van het zwembad.”*, maar dat noch de beklagde noch de beklaagden en werden veroordeeld tot herstel wat de vijver betreft, noch tot het betalen van een schadevergoeding wat de vijver betreft.

Nu zowel de beklagde als de beklaagden en op burgerrechtelijk gebied een grief hebben aangevoerd tegen het bestreden vonnis wat de ontvankelijkheid, het causaal verband en de schadebegroting betreft, moet worden aangenomen dat de beklagde op burgerlijk gebied zowel een grief heeft geformuleerd tegen de beslissing waarbij hij werd veroordeeld tot het herstel en het betalen van een schadevergoeding ingevolge het plaatsen van het zwembad als tegen de beslissing waarbij het oorzakelijk verband werd vastgesteld tussen zijn als misdrijf omschreven fout wat betreft het aanbrengen van de vijver en de daardoor door de burgerlijke partijen geleden, maar niet begrote, schade, en dat de beklaagden en een grief hebben geformuleerd tegen de beslissing waarbij het oorzakelijk verband werd vastgesteld tussen hun als misdrijf omschreven fout wat het aanbrengen van de vijver betreft en de daardoor door de burgerlijke partijen geleden, maar niet begrote, schade.

10.5.

Het incidenteel beroep van de burgerlijke partijen en ieder optredend in eigen naam, en en , optredend als erfopvolgers van hun overleden moeder, oorspronkelijk de tweede burgerlijke partij, , is in de gegeven omstandigheden ontvankelijk zowel voor zover gericht

tegen de beklagde als tegen de beklagden en

10.6.

Nu de burgerlijke partijen wegens het wederrechtelijk aanbrengen van de vijver noch in de conclusie concreet een vordering tot schadevergoeding hebben geformuleerd noch een uitleg hebben geformuleerd ingevolge de vraag van het hof, stelt het hof vast dat zij niet bewijzen dat zij schade hebben geleden ingevolge het aanbrengen van de vijver op de percelen met nummers er van welke percelen deze burgerlijke partijen overigens ook niet de eigenaar zijn, noch concreet aantonen dat zij door het aanbrengen van de vijver persoonlijk schade hebben geleden.

De vorderingen van de burgerlijke partijen voor zover die betrekking hebben op het wederrechtelijk aanbrengen van de vijver zijn ongegrond tegen zowel als tegen de en .

10.7.1.

Door het wederrechtelijk, zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, aanbrengen van een zwembad op het perceel met nummer (telastlegging A.4) en het vertuinen van dat perceel (telastlegging C.1), dat minstens deels eigendom is van de burgerlijke partijen en namelijk in de mate zoals uiteengezet in de dagvaarding, en mede rekening gehouden met het overlijden van wiens 1/16de deel in volle eigendom en 3/16de deel in vruchtgebruik is toegekomen aan haar kinderen , hebben deze burgerlijke partijen schade geleden.

De burgerlijke partijen hebben nu zij minstens deels eigendomsrechten hebben op het perceel met nummer wel degelijk het vereiste belang en de vereiste hoedanigheid om schade te vorderen op grond van de bewezen misdrijven van de telastleggingen A.4 en C.1. De omstandigheid dat zij niet in de onmiddellijke omgeving van het perceel wonen brengt niet mee dat hun vordering niet ontvankelijk zou zijn, maar heeft betrekking op de grond van de zaak.

Enkel de eerste beklagde, is gehouden deze schade in oorzakelijk verband met de misdrijven van de telastleggingen A.4 en C.1 te vergoeden.

10.7.2.

De vordering van de burgerlijke partijen tot herstel van het perceel in de oorspronkelijke staat door verwijdering van het zwembad en het opvullen van de putten met geattesteerde rozenaarde kan worden ingewilligd: enkel deze herstelmaatregel kan ertoe leiden dat het perceel opnieuw voor agrarische doeleinden kan worden gebruikt. Het is

daarbij van geen belang dat het perceel reeds lang niet meer voor agrarische doeleinden werd gebruikt.

Het opleggen van een dwangsom van 250,- EUR komt tevens noodzakelijk voor teneinde de beklagde Lodewijk Boon ertoe aan te zetten het herstel tijdig uit te voeren, namelijk binnen de negen maanden nadat dit arrest in kracht van gewijsde zal zijn gegaan.

Het hof acht het wel nodig om te zeggen voor recht dat boven het hierna voor Lodewijk Boon bepaalde bedrag geen dwangsom meer zal worden verbeurd (art. 1385ter Ger.W.).

10.7.3.

De burgerlijke partijen vorderen tevens een schadevergoeding wegens genotderving. Zij menen tezamen, ieder voor hun deel, aanspraak te kunnen maken op een vergoeding van 300 EUR per maand vanaf 1 maart 2010 tot aan de uitspraak in graad van hoger beroep.

Volgens de burgerlijke partijen moet voor de beoordeling van de schadevergoeding rekening gehouden worden met het wederrechtelijk gebruik dat de beklagden hadden van het perceel en van de constructies die er op werden aangebracht.

Lodewijk Boon voert aan dat het perceel, rekening gehouden met de grootte van 3a 90ca, gelegen in landbouwzone, een benaderende waarde heeft van 1.950 EUR, en indien dit verpacht zou worden amper 13,59 EUR per jaar zou opbrengen. Hij wijst er ook op dat de familie Declerck decennialang geen enkele interesse had in het perceel.

Uit het dossier blijkt dat Nelly Declerck pas interesse is gaan betonen voor het perceel toen zij vernam dat er een zwembad op het perceel was geplaatst, dit naar aanleiding van de stedenbouwkundige vergunning die Lodewijk Boon vroeg op 8 februari 2011 tot het verbouwen van de woning. Kennelijk was er gedurende jaren niet de minste belangstelling voor het perceel en het gebruik ervan, zoals blijkt uit de door Lodewijk Boon overgelegde getuigenverklaringen. De overige burgerlijke partijen stelden zich voor de eerste rechter ook geen burgerlijke partij in de procedure bij verstek, maar slechts tijdens de procedure op verzet.

Het wordt niet betwist dat de burgerlijke partijen niet woonachtig zijn in de onmiddellijke omgeving van het perceel.

Bij de beoordeling van de omvang van het gederfde genot van de burgerlijke partijen kan geen rekening worden gehouden met de omstandigheid dat Lodewijk Boon zelf door het plaatsen van het zwembad een groter genot had van het perceel dan indien dit als landbouwgrond zou zijn gebruikt: de schade wegens verlies aan genot kan enkel worden begroot rekening gehouden met het genot dat de burgerlijke partijen zelf zouden hebben gehad indien zij het perceel als landbouwgrond hadden kunnen gebruiken.

Enige genotsderiving in hoofde van elk van de burgerlijke partijen kan wel worden aanvaard.

Het hof begroot, rekening gehouden met de voormelde elementen en de respectievelijke eigendomsrechten, die schade, bij afwezigheid van gegevens die een meer precieze begroting toelaten, globaal in billijkheid op 300 EUR voor Nelly Declerck, op 75 EUR voor Laurent Declerck, Christiane Declerck, Yolanda Declerck en Rolande Declerck elk, optredend in eigen naam, en op 75 EUR voor Laurent Declerck, Christiane Declerck, Yolanda Declerck en Rolande Declerck, optredend als rechtsopvolgers van Maria Logghe. In deze bedragen zijn begrepen de schade die het gevolg is van het tijdsverloop vanaf de feiten tot heden, zodat op dit bedrag slechts verwijlrente vanaf heden verschuldigd is.

10.8.

Krachtens artikel 162*bis* samen gelezen met artikel 211 van het Wetboek van Strafvordering veroordeelt ieder veroordelend arrest uitgesproken tegen de beklaagde, deze beklaagde tot het betalen aan de burgerlijke partij die door een advocaat is bijgestaan of vertegenwoordigd van de rechtsplegingsvergoeding bepaald in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek; deze rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd per aanleg. Deze begroting heeft het bedrag van de vordering meer de (vergoedende) intrest als maatstaf en wordt bepaald door artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek. Er werden geen redenen aangevoerd om andere bedragen dan de voorziene basisbedragen toe te kennen, zodat het hof telkens het basisbedrag vaststelt en toekent.

De burgerlijke partijen vorderden enerzijds een globale schadevergoeding van 27.300 EUR meer de vergoedende intresten en anderzijds het herstel in de oorspronkelijke staat. Het betreft aldus zowel een in geld waardeerbare als een niet in geld waardeerbare vordering. De rechtsplegingsvergoeding moet in beginsel worden bepaald op basis van de vordering waarvoor het hoogste basisbedrag verschuldigd is, dit is *in casu* op basis van de in geld waardeerbare vordering.

De burgerlijke partijen begroten echter de rechtsplegingsvergoeding verschuldigd aan hen samen op 1.440 EUR, wat deze is verschuldigd op grond van een niet in geld waardeerbare vordering. Enkel dit laatste bedrag kan in die omstandigheden voor de beide aanleggen worden toegekend ten laste van de beklaagde Lodewijk Boon.

11.

Er zijn mogelijk nog andere burgerlijke belangen die niet in staat van wijzen zijn, zodat deze ambtshalve moeten worden aangehouden.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de in het bestreden vonnis en in het voorliggende arrest, met inbegrip van de telastleggingen, aangehaalde wettelijke bepalingen, evenals op :

- artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- de artikelen 162, 162*bis*, 190, 191, 194, 211 en 211*bis* van het Wetboek van Strafvordering,

ten gronde beslissend over de reeds ontvankelijk verklaarde beroepen **met eenparige stemmen:**

wijzigt het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Veurne, van 17 juni 2016 beslissend binnen de perken van de aangevoerde grieven als volgt:

verbetert de telastleggingen A en C zoals hiervoor vermeld in de randnummers 3.1. en 3.2.,

op strafgebied:

verklaart de telastleggingen A.4, C.1, C.2.1 en C.2.2 voor de beklaagde Lodewijk Boon eveneens bewezen,

veroordeelt de beklaagde Lodewijk Boon voor de telastleggingen A.1, A.2, A.3, A.4, B.1, B.2, C.1, C.2.1 en C.2.2 samen tot een geldboete van 1.500 euro, vermeerderd met 45 decimen tot 8.250 euro,

zegt dat bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn de aan de beklaagde Lodewijk Boon opgelegde geldboete vervangen zal kunnen worden door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

veroordeelt de beklaagde nv Germonpré voor de telastleggingen A.1, B.1, B.2 en C.2.1 samen tot een geldboete van 500 euro, vermeerderd met 45 decimen tot 2.750 euro,

veroordeelt de beklaagde Geert Germonpré voor de telastleggingen A.1, B.1, B.2 en C.2.1 samen tot een geldboete van 750 euro, vermeerderd met 45 decimen tot 4.125 euro,

zegt dat bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn de aan de beklaagde Geert Germonpré opgelegde geldboete vervangen zal kunnen worden door een vervangende gevangenisstraf van vijfenveertig dagen,

Wat het gevorderde herstel betreft

stelt vast dat de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur wat betreft het afbreken en verwijderen van het terrein van de bakstenen pilasters, de poortmuren en het smeedijzeren hekken, het verwijderen van de aangelegde taluds en de cotoneasteraanplantingen en het dempen van de vijver zonder voorwerp is geworden,

verklaart de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voor het overige als volgt gegrond:

beveelt aan Lodewijk Boon over te gaan tot het herstel van de percelen gelegen te Diksmuide, afdeling 5, Keiem, sectie C, met nummers 113 E2, 113 S, 113 T, 114 en 117 door:

- het volledig uitbreken en verwijderen van het terrein van de uit betonklinkers bestaande toegangsweg op de percelen met nummers 114 en 117,
- het afbreken en verwijderen van de bergplaats/garage van het terrein, inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten, waarbij de uit te breken en af te breken materialen dienen gebracht te worden naar een hiertoe geschikte en erkende stortplaats en de bouwput moet worden opgevuld met zuivere teelaarde, dit alles binnen een termijn van zes maanden nadat dit arrest in kracht van gewijsde zal zijn getreden,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door Lodewijk Boon een dwangsom van 250,- EUR zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de voormelde termijn van zes maanden vanaf de dag waarop het voorliggende arrest in kracht van gewijsde zal zijn gegaan, en zegt in dit verband voor recht dat er boven het bedrag van 100.000 EUR geen dwangsom meer zal worden verbeurd;

beveelt aan nv Germonpré en Geert Germonpré over te gaan tot het herstel op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van de percelen gelegen te Diksmuide, afdeling 5, Keiem, sectie C, met nummers 114 en 117 door:

- het volledig uitbreken en verwijderen van het terrein van de uit betonklinkers bestaande toegangsweg op de percelen met nummers 114 en 117, inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten, waarbij de uit te breken materialen dienen gebracht te worden naar een hiertoe geschikte en erkende stortplaats, en de bouwput moet worden opgevuld met zuivere teelaarde, dit alles binnen een termijn van tien maanden nadat dit arrest in kracht van gewijsde zal zijn getreden,

zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de nv Germonpré en Geert Germonpré elk een dwangsom van 150,- EUR zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de voormelde termijn van tien maanden vanaf de dag waarop het voorliggende arrest in kracht van gewijsde zal zijn gegaan, en zegt in dit verband voor recht dat er boven het bedrag van 30.000,- EUR geen dwangsom meer zal worden verbeurd lastens elk van beide beklaagden,

zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide, indien het in het voorliggende arrest bevolen herstel niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijnen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien overeenkomstig artikel 6.1.46 VCRO, en dit op kosten van de veroordeelden,

legt de beklaagden Lodewijk Boon, nv Germonpré en Geert Germonpré elk de verplichting op een bedrag van 25,- EUR, vermeerderd met 50 opdecimen en aldus gebracht op telkens 150,- EUR te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,

legt de beklagde Lodewijk Boon, de beklagde nv Germonpré en de beklagde Geert Germonpré elk de verplichting op een bedrag van 51,20 EUR te betalen als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure,

veroordeelt de beklagde Lodewijk Boon tot drie vierden en de beklagde nv Germonpré en de beklagde Geert Germonpré hoofdelijk tot één vierde van de kosten gevallen in eerste aanleg aan de zijde van het openbaar ministerie, in totaal herbegroot op 477,47 EUR,

veroordeelt de beklagde Lodewijk Boon tot drie vierden en de beklagde nv Germonpré en de beklagde Geert Germonpré hoofdelijk tot één vierde van de kosten gevallen in hoger beroep aan de zijde van het openbaar ministerie, in totaal begroot op 361,86 EUR,

op burgerrechtelijk gebied:

verklaart het incidenteel beroep van de burgerlijke partijen Nelly Declerck, Laurent Declerck, Christiane Declerck, Yolanda Declerck en Rolande Declerck, ieder optredend in eigen naam, en van Laurent Declerck, Christiane Declerck, Yolanda Declerck en Rolande Declerck, optredend als erfopvolgers van hun overleden moeder Martha Logghe, ontvankelijk,

verklaart de vorderingen van de burgerlijke partijen Nelly Declerck, Laurent Declerck, Christiane Declerck, Yolanda Declerck en Rolande Declerck, ieder optredend in eigen naam, en van Laurent Declerck, Christiane Declerck, Yolanda Declerck en Rolande Declerck, optredend als erfopvolgers van hun overleden moeder Martha Logghe, voor zover die betrekking hebben op het wederrechtelijk aanbrengen van de vijver ongegrond tegen zowel tegen Lodewijk Boon als tegen de nv Germonpré en Geert Germonpré,

laat de burgerlijke partijen Nelly Declerck, Laurent Declerck, Christiane Declerck, Yolanda Declerck en Rolande Declerck, ieder optredend in eigen naam, en Laurent Declerck, Christiane Declerck, Yolanda Declerck en Rolande Declerck, optredend als erfopvolgers van hun overleden moeder Martha Logghe, in de kosten gevallen in beide aanleggen wat de nv Germonpré en Geert Germonpré betreft,

beveelt Lodewijk Boon op vordering van de burgerlijke partijen Nelly Declerck, Laurent Declerck, Christiane Declerck, Yolanda Declerck en Rolande Declerck, ieder optredend in eigen naam, en Laurent Declerck, Christiane Declerck, Yolanda Declerck en Rolande Declerck, optredend als erfopvolgers van hun overleden moeder Martha Logghe, over te gaan tot de verwijdering van het zwembad en het opvullen van de putten met geattesteerde rozenaarde op het perceel gelegen te Diksmuide, afdeling 5, Keiem, sectie C, met nummer 113R, dit binnen de negen maanden nadat dit arrest in kracht van gewijsde zal zijn getreden,

zegt voor recht dat op vordering van de burgerlijke partijen Nelly Declerck, Laurent Declerck, Christiane Declerck, Yolanda Declerck en Rolande Declerck, ieder optredend in eigen naam, en Laurent Declerck, Christiane Declerck, Yolanda Declerck en Rolande Declerck, optredend als erfopvolgers van hun overleden moeder Martha Logghe, door Lodewijk Boon een dwangsom van 250,- EUR zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de voormelde termijn van negen maanden vanaf de dag waarop het voorliggende arrest in kracht van gewijsde zal zijn gegaan, en zegt in dit verband voor recht dat er boven het bedrag van 100.000,- EUR geen dwangsom meer zal worden verbeurd,

veroordeelt Lodewijk Boon tot betaling van een schadevergoeding van 300 EUR aan Nelly Declerck, van 75 EUR aan Laurent Declerck, van 75 EUR aan Christiane Declerck, van 75 EUR aan Yolanda Declerck en van 75 EUR aan Rolande Declerck, optredend in eigen naam, en van 75 EUR aan Laurent Declerck, Christiane Declerck, Yolanda Declerck en Rolande Declerck, optredend als rechtsofvolgers van Maria Logghe,

veroordeelt Lodewijk Boon tot de kosten gevallen in beide aanleggen aan de zijde van de burgerlijke partijen Nelly Declerck, Laurent Declerck, Christiane Declerck, Yolanda Declerck en Rolande Declerck, ieder optredend in eigen naam, en Laurent Declerck, Christiane Declerck, Yolanda Declerck en Rolande Declerck, optredend als erfopvolgers van hun overleden moeder Martha Logghe, daarin begrepen de rechtsplegingsvergoeding, voor iedere aanleg begroot op 1.440 EUR,

wijst het door de burgerlijke partijen Nelly Declerck, Laurent Declerck, Christiane Declerck, Yolanda Declerck en Rolande Declerck, ieder optredend in eigen naam, en Laurent Declerck, Christiane Declerck, Yolanda Declerck en Rolande Declerck, optredend als erfopvolgers van hun overleden moeder Martha Logghe, meer of anders gevorderde af als ongegrond,

houdt eventuele andere burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Kosten eerste aanleg bij verstek herbegroot:

Dagv.	€ 101,01
Hypoth. Inschr.:	€ 233,33
Verstekvonnis 27.6.'14:	€ 21,00
Bet. verstekvonn. 27.6.'14- 1°bekl:	€ 33,36
Bet. verstekvonn. 27.6.'14- 2°bekl:	€ 33,36
Bet. verstekvonn. 27.6.'14- 3°bekl:	€ 34,17
Verstekvonnis 12.12.'14:	€ 57,00
Bet. verstekvonn. 12.12.'14- 1°bekl:	€ 34,23
Bet. verstekvonn. 12.12.'14- 2°bekl:	€ 34,23
Bet. verstekvonn. 12.12.'14- 3°bekl:	€ 34,23
	<hr/>
	€ 615,92
+ 10 %:	€ 61,59
	<hr/>
Totaal:	€ 377,51

Kosten eerste aanleg op verzet:

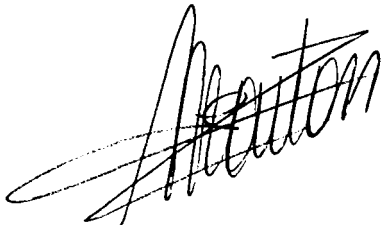
Registratie verzet:	€ 50,00
Dagv. 1 ^e beklagde (pers. verschijning):	€ 25,87
Tussenvonnis 3.4.'15:	€ 15,00
	<hr/>
	€ 90,87
+ 10 %:	€ 9,09
	<hr/>
Totaal:	€ 99,96
Samen:	€ 477,47

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 81,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht HB bekl.:	€ 35,00
Dagv. beklagden:	€ 77,61
Dagv. BP'n:	€ 129,35
	<hr/>
	€ 328,96
+ 10 %:	€ 32,90
	<hr/>
Totaal:	€ 361,86

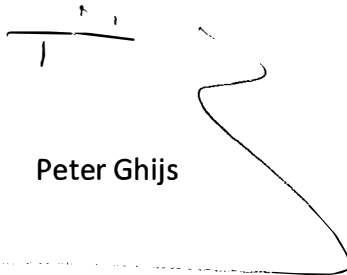
Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter Erik Van de Sijpe, als voorzitter, en de raadsheer Peter Ghijs en Steven Van Overbeke, en in openbare rechtszitting van **8 december 2017** uitgesproken door voorzitter Erik Van de Sijpe, in aanwezigheid van Jan De Clercq, advocaat-generaal, met bijstand van griffier Leentje Mouton.

Leentje Mouton

Steven Van Overbeke

Peter Ghijs

Erik Van de Sijpe

